

A l'atenció del President de la Comissió de Salut, perquè en doni trasllat
A l'atenció dels membres de la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya *als membres*

Benvolguts/des senyors/es,

El Sindicat Metges de Catalunya es dirigeix a vostès a causa de la situació crítica per la que està passant la Sanitat Catalana. Aquesta situació es pot veure agreujada davant la propera signatura del Conveni Col·lectiu del sector de la Sanitat Concertada que és totalment desfavorable pel personal sanitari en general i pels metges en particular i que no recull cap ni una de les nostres reivindicacions, malgrat moltes d'elles han estat motivades pel criteri emès pel Tribunal Suprem en sentències fermes i que no s'ha volgut traslladar per les Patronals del Sector al nou Conveni.

En conseqüència, entenem que davant la situació actual, la única possibilitat de mantenir l'alt nivell assistencial que els metges prestem a la població és mitjançant l'assoliment d'un acord amb els facultatius que tracti de forma individualitzada les seves condicions laborals i, sobre tot, les condicions d'exercici de la professió. Conceptes com la formació continuada, la re acreditació, l'excel·lència professional o la gestió clínica en cap cas estan recollits en el conveni de sector, la qual cosa farà que l'assistència sanitària es vagi degradant cada cop més, amb uns gestors (patronals) sanitaris que no saben distingir la gestió d'un hospital de la d'una cadena de muntatge. El conveni a punt de signar-se n'és una bona mostra, acordant la regulació de la jornada i els descansos del personal NO sanitari i deixant de regular aquest concepte pel personal sanitari, remetent-lo a la normativa bàsica.

Com molts de vostès són plenament coneixedors, aquesta reivindicació no és nova per part nostra i per això cal posar-la en context:

- L'any 1981, es crea la FAMHOC, la Federació d'Associacions de Metges d'Hospitals de Catalunya, amb l'esperit d'agrupar totes les associacions de professionals facultatius de tots els centres de Catalunya per poder reivindicar i negociar de forma conjunta les condicions laborals i professionals del nostre col·lectiu.
- L'any 2002, amb el desig d'unir tots els metges i metgesses del país, el Sindicat de Metges de Catalunya i la FAMHOC, s'integren donant lloc al Sindicat de Metges de Catalunya (MC).
- Des de la seva creació hi ha hagut l'objectiu i el desig d'un Conveni Mèdic propi, és a dir, la negociació i l'acord directe dels facultatius amb l'administració i les empreses, a causa de l'especificitat dels metges/ses en el nostre sistema de salut. No es tracta en cap cas de res que no estigui fent ja la major part de països del nostre entorn. La major part de països de l'Europa dels 15 tenen acords d'aquest tipus amb el col·lectiu mèdic.

En el decurs del últims anys, Metges de Catalunya (MC) ha demanat el Conveni Mèdic en múltiples ocasions:

- El Febrer de 2005 es va entregar a la taula de negociacions del Conveni de sector XHUP un document de petició de Conveni Mèdic que no va prosperar.
- En la Sortida de Vaga mèdica del 2006, després de la gran mobilització de metges/ses de tota Catalunya, es va crear el Consell de la Professió Mèdica; un fòrum on tractar tots els temes que afecten als metges/ses, laborals i professionals.

**Metges de
Catalunya**

26 MAIG 2015

**DATA
ENTRADA
SORTIDA**

451

Després de més de dos anys de reunions no va portar enlloc ja que no tenia caràcter vinculant ni hi havia voluntat política de que prosperés.

- En els últims dos Congressos de MC, 2008 i 2012, s'han aprovat ponències del Conveni Mèdic i s'ha definit com l'objectiu de l'organització.
- Finalment, el passat mes d'octubre de 2014, i davant la represa de negociacions del Conveni sectorial i amb la percepció que seria un conveni que malmetria encara més les condicions laborals i professionals del personal sanitari, vam registrar una nova petició al Conseller per tal que constituís una mesa de negociació amb Metges de Catalunya per assolir un Conveni Mèdic que podés donar garanties d'estabilitat al sector (**annex 1**)

La situació del nostre sector en els últims anys és molt complicada:

- Les rebaixes de pressupostos dels centres, de les retribucions i les condicions laborals dels facultatius, el manteniment de l'activitat assistencial amb la disminució de recursos, de llits d'hospitalització, UCI i Quiròfans, entre d'altres, han suposat un gran esforç per part dels professionals per continuar amb els ítems de qualitat que ens caracteritzen.
- Tot això lligat amb la finalització de l'ultraactivitat del Conveni de Sector que al no acceptar els termes de la contractualització, tal com ha defensat el TSJC, va portar als "pactes laborals" en tots els centres amb un gran desgast per part dels professionals i de les empreses.

Davant la finalització d'aquests pactes el 31 de desembre de 2014, la denúncia del Conveni Socio-Sanitari i l'obertura de negociacions del Conveni del Sector Concertat, al que pràcticament s'ha arribat a un acord amb les representacions de CC.OO, UGT i SATSE;

Davant la complexitat d'identitat jurídica dels centres: Empreses Públiques i Consorcis, Centres Privats que fan medicina pública i privada, Fundacions públiques i privades, etc...;

Davant la realitat palmària, de que Metges de Catalunya representa al 95% dels metges que tenen afiliació a un sindicat, i que el nostre pes als centres és molt important, arribant a ser la força més votada a les eleccions sindicals tot i comptar només amb un 25% del cens de treballadors com a vot potencial;

Davant que no s'han acceptat en el Conveni del sector cap de les propostes que han estat posades per aquest sindicat damunt de la taula;

Davant la constatació de que els metges al nostre país estan molt ben preparats, però es deixa que del seu talent se'n beneficiï uns altres països quan la seva factura formativa s'ha pagat aquí; i que això comportarà una situació crítica d'aquí pocs anys, quan està previst que un gruix significatiu dels facultatius actualment en actiu es jubilin;

Davant que el salari mitjà dels metges belgues, danesos i italians triplica o fins i tot quadriplica els dels metges espanyols;

Davant que els metges catalans de la xarxa concertada a Catalunya tant d'hospitals com d'atenció primària continuen estant a la cua pel que fa a l'import del seu salari respecte dels metges que presten serveis a d'altres comunitats autònomes de l'Estat Espanyol i, no obstant això, tenen jornades més llargues que la resta de facultatius (1.688 hores l'any);

Davant que el Conveni col·lectiu de sector, s'entesta en què els metges de la sanitat concertada tinguin també més jornada que la resta de professionals als que els és d'aplicació el conveni;

Davant que la retallada salarial des de l'any 2010 al 2014 per a tots els metges de Catalunya (tant del sector concertat com de l'ICS) ha suposat un 30% menys dels seus ingressos, per no impactar directament de forma proporcional als sous, si no a altres conceptes (complement per objectius i Carrera Professional) .

Davant l'evident fuga de metges a l'estranger per culpa de la crisi i la precarietat: més de 10.300 han emigrat, en els darrers temps, segons les fons consultades. Són els metges de família, juntament amb els pediatres, pilar bàsic del sistema sanitari, els que més permisos han sol·licitat per treballar fora del país;

Davant tot l'esmentat creiem més que mai en la constitució d'un Conveni Mèdic que reguli les nostres condicions laborals i professionals per tots/es els metges/ses de Catalunya, un Conveni Mèdic que reculli les nostres especificats: Gestió Assistencial, Formació, Docència, Recerca, Carrera Professional, DPO, Jornada i Jornada d'Atenció Continuada.

També és important tenir en compte que el col·lectiu mèdic té un perfil professional molt específic que, malgrat forma part d'un col·lectiu més ampli, (el dels treballadors que presten els seus serveis als centres i establiments sanitaris) per les seves característiques diferenciades dins la branca de l'activitat sanitària es veu en la necessitat de negociar les seves condicions de treball de forma separada a la resta dels treballadors del sector, sobre tot en un entorn que es nega a reconèixer aquesta especificitat.

Es tracta d'un col·lectiu que requereix una regulació pròpia i independent de la resta de treballadors de la sanitat en la que es recullin les peculiaritats de les relacions laborals dels facultatius com ho són la carrera professional; el complement per objectius; els conceptes retributius en general i també el respecte del preu hora de les guàrdies mèdiques de presència i de les guàrdies mèdiques de localització; la regulació de l'atenció continuada; les modalitats de contractació; la formació; o la recerca i la investigació, entre d'altres.

Pels facultatius que es troben sota el paraigües d'allò que disposa l'Estatut dels Treballadors, el seu article 87.1 és molt clarificador ja que, les seccions sindicals designades de forma majoritària per aquells representats que formin part del col·lectiu concret que pretén una regulació pròpia, es troben legitimades per a la negociació d'aquells convenis col·lectius que afectin exclusivament a un grup de treballadors amb un perfil professional específic a través d'una votació personal, lliure, directa i secreta.

En aquest sentit, és pacífic *ex jurisprudència* del Tribunal Suprem i *ex doctrina* del Tribunal Constitucional (per totes, STS del 17-05-04; STC 136/1987) que *"el principi d'igualtat no obliga a perfilar la unitat de negociació amb tots els treballadors de l'empresa o d'un àmbit geogràfic o funcional determinat i, per tant, no impedeix que determinats grups de treballadors que es trobin amb suficient força negociadora pactin per separat les seves condicions de feina, si és que consideren que, per les seves singularitats característiques i per altres circumstàncies rellevants per a la prestació dels seus serveis, aquesta és la millor via per a la defensa dels seus interessos"* .

Ja hem expressat a l'actual Conseller de Sanitat, en diverses ocasions, i també als gestors dels nostres centres la nostra voluntat. Ara és el moment. Per això els demanem que ens ajudin en aquest llarg camí que estem duent a terme per tal que se'ns reconguin les nostres característiques en tant que col·lectiu que és **l'ànima i el principal motor de la nostra sanitat pública, de la que tots els nostres conciutadans es troben orgullosos, capdavanter en investigació científica**, etc., i ens podem dedicar a fer allò que volem i saber fer: atendre amb criteris de qualitat als nostres malalts. Portem massa temps lluitant contra corrent i fent sacrificis perquè ens segueixin maltractant de forma, al nostre entendre, totalment gratuïta sense que la qualitat assistencial no s'acabi veient seriosament afectada. Està a les seves mans ajudar-nos a salvar l'assistència sanitària pública i de qualitat d'aquest país.

Per tot el que acabem d'exposar sol·licitem poder mantenir una reunió amb els membres de la Comissió de Salut, aprofundir en tot el que els acabem d'expressar i poder valorar conjuntament la nostra proposta.

Esperem poder comptar amb el seu suport.

Barcelona a 26 de maig de 2015

Signat:

Xavier Leonart Martínez
Vicesecretari General
Metges de Catalunya

ANNEX 1

Generalitat de Catalunya
Honorables **Senyors Borja Ruiz Garcia**
Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya
Número: 0336E/19632/2014
Data: 29/10/2014 11:34:36

Honorable conseller,

Registre d'entrada

El sindicat Metges de Catalunya es dirigeix a vostè una vegada més per demanar-li formalment l'establiment d'un Conveni Mèdic per a tots els metges i metgesses del SISCAT.

Com n'és plenament coneixedor, aquesta reivindicació per part de la nostra organització no és nova sinó que es tracta d'un objectiu fundacional. L'any 1981 es crea la FAMHOC, la Federació d'Associacions de Metges d'Hospitals de Catalunya, amb l'esperit d'agrupar totes les associacions de professionals facultatius dels centres sanitaris catalans per poder reivindicar i negociar de forma conjunta les condicions laborals i professionals del nostre col·lectiu.

L'any 2002, amb el desig d'unir tots els metges i metgesses del país, el Sindicat de Metges de Catalunya i la FAMHOC s'integren donant lloc al sindicat Metges de Catalunya. Des d'aquell mateix moment, es defineix com a objectiu de l'organització l'assoliment d'un Conveni Mèdic propi, és a dir, la negociació i l'acord directe de les relacions laborals dels facultatius amb l'Administració i les empreses sanitàries.

Durant els últims anys, Metges de Catalunya ha reiterat el seu objectiu prioritari en múltiples ocasions. El febrer de 2005 va lliurar a la taula de negociacions del Conveni col·lectiu de la XHUP un document de petició de Conveni Mèdic que no va prosperar. En la sortida de la vaga de facultatius de 2006, després de la gran mobilització de metges i metgesses de tot Catalunya, es va crear el Consell de la Professió Mèdica, un espai on tractar tots els temes que afectaven els metges, tant des del punt de vista laboral com professional. Però després de més de dos anys de reunions, es va veure que aquesta fórmula no portava enlloc, donat que qualsevol decisió que es pogués prendre no tenia caràcter vinculant ni havia voluntat política per fer-la reeixir. Els últims dos congressos de Metges de Catalunya (2008 i 2012) han aprovat ponències que han refermat el Conveni Mèdic com a objectiu ineludible i inajornable de l'organització.

Com bé sap i pateix, la situació de la sanitat catalana és molt complicada. Les rebaixes continuades dels pressupostos i de les retribucions, l'empitjorament de les condicions laborals dels facultatius i la disminució de recursos disponibles (centres d'atenció continuada, llits d'hospitalització, quiròfans, etc.) ha comportat que els professionals hagin hagut de realitzar un gran esforç per mantenir l'atenció de qualitat que és pròpia del nostre sistema.

Tot això s'ha produït alhora que el conveni XHUP perdia la ultraactivitat a conseqüència de la darrera reforma laboral. L'oposició de les patronals i els sindicats de classe a acceptar la

és còpia

Consell de Cent, 471-475, esc. B, ent. 08013 Barcelona Tel. 93 265 11 77 Fax 93 265 38 71 www.metgesdecatalunya.cat

contractualització de les condicions laborals, finalment avalada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, va abocar a la signatura de pactes laborals a tots els centres concertats que van comportar més ajustos en els sous i en les condicions laborals dels professionals sanitaris.

Davant la finalització d'aquests pactes el dia 31 de desembre de 2014 i la denúncia del conveni sociosanitari que perd la seva vigència aquell mateix dia, s'ha anunciat la immediata obertura de negociacions per recuperar i establir un nou conveni per al conjunt del sector concertat, una tasca complexa tenint en compte la diversitat d'identitats jurídiques de les entitats integradores: EPICS, consorcis públics i privats, fundacions públiques i privades, etc.

En aquest context, creiem més necessari que mai constituir un Conveni Mèdic que reguli les nostres condicions laborals i professionals de forma independent a les de la resta de treballadors sanitaris. El nostre col·lectiu té un perfil professional molt específic que, malgrat trobar-se integrat en el conjunt del personal sanitari, presenta unes característiques de rol i d'activitat que fan necessari un tractament diferenciat.

Es tracta d'un col·lectiu que requereix una regulació pròpia en què es recullin les peculiaritats de les seves relacions laborals amb l'Administració i amb les empreses sanitàries: retribucions generals i específiques, regulació de l'atenció continuada i de les modalitats de contractació, regulació de la formació, la recerca i la investigació, entre altres.

Per als facultatius que es troben sota el paraigües d'allò que disposa l'Estatut dels Treballadors en el seu article 87.1, la legislació és molt clarificadora, ja que les seccions sindicals designades de forma majoritària per aquells representats que formin part del col·lectiu concret que pretén una regulació pròpia, es troben legitimades per a la negociació d'aquells convenis col·lectius que afectin exclusivament a un grup de treballadors amb un perfil professional específic, a través d'una votació personal, lliure, directa i secreta.

En aquest sentit, és pacífic ex jurisprudència del Tribunal Suprem i ex doctrina del Tribunal Constitucional (per totes, STS del 17-05-04; STC 136/1987) que "el principi d'igualtat no obliga a perfilar la unitat de negociació amb tots els treballadors de l'empresa o d'un àmbit geogràfic o funcional determinat i, per tant, no impedeix que determinats grups de treballadors que es trobin amb suficient força negociadora pactin per separat les seves condicions de feina, si és que consideren que, per les seves singularitats característiques i per altres circumstàncies rellevants per a la prestació dels seus serveis, aquesta és la millor via per a la defensa dels seus interessos".

Metges de
Catalunya

Metges de
Catalunya

És per tot l'exposat anteriorment que sol·licitem que es doni lloc a la petició formulada i es convoqui de forma immediata una mesa de negociació que tingui per objectiu l'establiment del primer Conveni col·lectiu dels metges i les metgesses del SISCAT.

A l'espera de la seva resposta, rebí una salutació ben cordial.

Albert Tomàs i Torrelles
President de Metges de Catalunya

Francesc Duch i Campodarbe
Secretari general de Metges de Catalunya

Barcelona, 29 d'octubre de 2014